GAK, UNDER JESU KORS AT STÅ

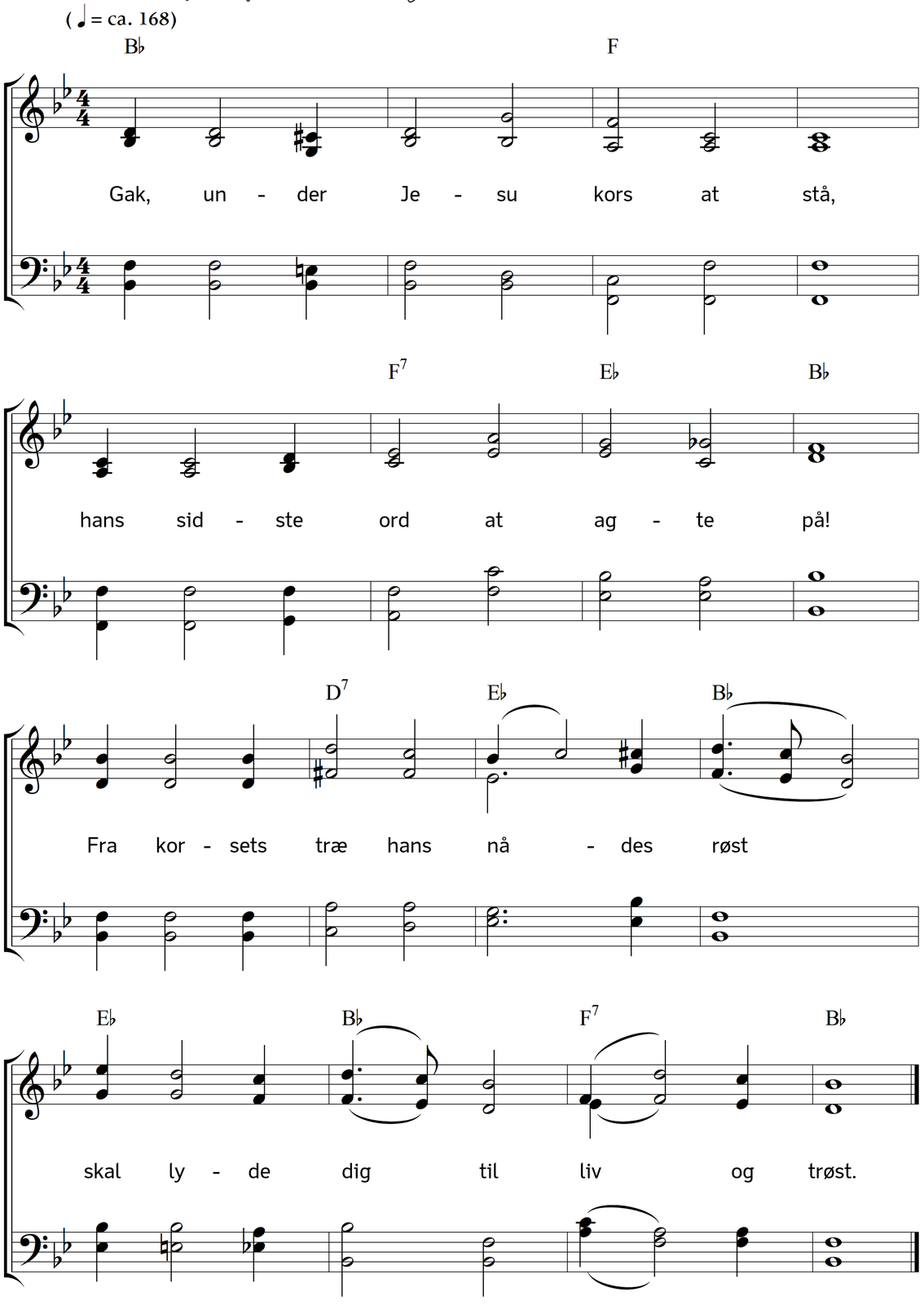

2. Han først for sine fjender bad:
O kære Fader, dem forlad,
thi hvad de gøre, ved de ej,
så blinde gå de syndens vej!

3. O Jesus, bed du og for mig,
du ser, hvor blind og skrøbelig
jeg er i al min vej, mit værk,
men ved din bøn jeg bliver stærk.

4. Han dernæst til sin moder så,
hvor jammerfuld hun monne stå,
som stungen gennem sjæl og liv
med skarpen sværd og morderkniv.

5. En anden søn han hende gav
til lindring, trøst og støttestav:
Johannes, tag dig hendes sag
som moder an fra denne dag!

6. Om jeg, o Jesus, og skal stå
forladt, forhadt, med korset på,
ja venneløs, blandt rov og ran,
send et Guds barn, som tar mig an!

7. Den røver, som sin synd fortrød
og trøsted sig i Kristi død,
for hannem brød han dødens brod
og gav i paradis ham lod.

8. Lad mig og i min sidste stund
få trøst af Jesu Ånd og mund;
o lad mig daglig bedre mig
og få et lod i himmerig!

9. Det fjerde ord var frygteligt,
og aldrig hørte himlen sligt:
Min Gud, min Gud, hvi haver du
i denne nød forladt mig nu?

10. For min skyld du i mulm og nat
dig følte så af Gud forladt,
at aldrig jeg forlades skal
i dødens dybe skyggers dal.

11. Mig tørster! sagde han og fik
af eddike så besk en drik:
O Frelser, mine synders mål
du tømte af den bitre skål!

12. Da lød hans ord: det er fuldbragt!
Og bedre ord blev aldrig sagt;
nu står mig åben himlens port,
for mig har Jesus fyldestgjort.

13. Det sidste suk, det sidste råb
var fuldt af livsens store håb,
han sagde: Fader i din hånd
befaler jeg min sjæl og ånd!

14. Det ord, det ord sig trænger ind
udi mit hjerte, sjæl og sind;
gid det og blive sidste ord,
jeg tale skal på denne jord!

Tekst: Thomas Kingo. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/172/